

[Aase Olesen.]

han ikke har fået læst fremsættelsestalen, for så kunne han udmærket have set, at netop denne del ikke var med i forliget. Det er beklageligt, at fremskridtspartiet ikke har haft tid til at læse den fremsættelsestale, som hr. Maisted ellers viede så stor sympati.

Det radikale venstre har naturligvis ikke ændret indstilling siden sidste år, og derfor må jeg ligesom hr. Maisted undre mig over, at ministeren har haft lyst til at forsøge sig endnu en gang. Men når man skal prøve at vurdere det, tror jeg, man må se på, at ministerens hensigt vel ikke kan have været anden end den, hr. Jacob Sørensen også fremhævede, at forsøge at lette lidt på Københavns kommunes høje skattetryk. Men jeg må sige, at jeg tror, der er syn for her også i ministerens eget forslag, at det er en form for forfejlet velvilje.

Hvis vi ser på det tredje bilag i forslaget, ser vi netop, at København også efter en lønindeksregulering stadig kommer ind som en stor og flot nr. 1 i retning af højt skattetryk. Derudover har lønindeksreguleringen nogle højst uheldige og, håber jeg, helt utilsigtede virkninger, som resulterer i, at vi øger skattetrykket i Bornholms amt, Sønderjyllands amt, Ribe amt, Viborg amt, Ringkøbing amt osv. til fordel for Frederiksberg og Københavns og Frederiksborg amter. Det har vi ikke nogen lyst til at være med til, og jeg tror egentlig heller ikke, at ministeren ved et nærmere eftersyn kan stå model til det, specielt ikke da hans formål, at hjælpe København, jo ikke er lykkedes særlig godt.

Jeg ville ønske, at vi her i denne debat kunne løfte selve Københavns kommunes problemer ud af diskussionen omkring byrdefordelingen mellem Østdanmark og Vestdanmark; ved at tage Københavns kommune med ind i diskussionen forvrider vi den i virkeligheden. Derfor ville jeg på det radikale venstres vegne gerne foreslå, at regeringen nedsatte et hurtigtarbejdende udvalg til at kulegrave Københavns problemer. Københavns problem er nemlig kun delvis et affolkningsproblem. Affolkningsproblemet har denne kommune fælles med en række andre kommuner ude over landet. Derfor mener vi, det ville være rimeligt at indføre en eller anden form for kriterium, der går på affolkningen. Men derudover er der en række andre problemer i storbyen, som kun kan løses isoleret. Ingen minister, uanset hvor han måtte komme fra, kan løse Københavns

kommunes specielle problemer ved hjælp af objektive kriterier.

Endelig burde et sådant udvalg også se på de særlige fordele, som Københavns kommune byder sine ansatte; jeg tænker her på det, man i gamle dage kaldte københavnerstøtten, som også findes i visse andre hovedstadskommuner. Det har ikke noget at gøre med stedtillægget. Stedtillægget er vel den egentlige begrundelse, der bliver tilbage for at indføre en lønindeks, og vi mener, at det nu er på tide at se på, om dette stedtillæg er tidssvarende. Vi mener, at det er forældet, og vi vil opfordre regeringen til allerede ved de kommende overenskomstforhandlinger at indlede drøftelser om, hvordan man på lidt længere sigt kan få afviklet dette stedtillæg. Stedtillæggene bygger ligesom lønindeksen på en forældet prisgeografisk undersøgelse baseret på en endnu ældre forbrugssammensætning. Vi mener ikke, det er rimeligt at opretholde dem, al den stund man ikke har stedtillæg på f. eks. pensioner, arbejdsløshedsunderstøttelse, børnetilskud og sygedagpenge. Derfor mener vi, at dette problem trænger til en overvejelse om, hvorvidt man ikke skal gå i gang med en afvikling.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at vi samtidig med en kritisk og grundig gennemgang af dette lovforslag vil være med til stadig væk at forsøge at forfine og forbedre de egentlige objektive kriterier, og vi har, som vi også sagde sidste år, ikke den opfattelse, at lønforskelle er egentlige objektive kriterier.

Kristine Heltberg (SF):

Som situationen er, er det, der er hovedsagen bag ved dette lovforslag, hele det problem, der hedder hovedstadsregionens opbygning, og det, som man måske kunne kalde for New York-problemerne i København og i øvrigt måske også efterhånden i andre store byer. Det er ganske klart, at det fra ministerens side er et forsøg på at se situationen i øjnene, sådan som den er lige præcis i øjeblikket.

Det, forslaget bringer med sig, er i og for sig ikke nogen løsning, men dog et forsøg på at hjælpe til, og den side af det skal vi da se på med velvilje. Jeg skal gerne indrømme, at det afsnit i fremsættelsen, der begynder med omtale af augustforliget, skurrer meget grimt i mine ører, og det er et af de punkter i forslaget, der gør det meget betænkeligt for mig at gå ind for det, selv om hovedsigtet med at prøve at løse nogle af hovedstadsregionens